

[Finansministeren.]

pengeinstitut. Derimod kan selve indskuddene først hæves, når skatteyderen er fyldt 30 år. Hvis han gifter sig forinden, kan kontoen dog hæves mod forevisning af vielsesattest. Endvidere kan en skatteyder, der er fyldt 25 år, efter ansøgning få tilladelse til at hæve kontoen, dersom han godtgør, at han driver selvstændig erhvervsvirksomhed.

De unge ikke-forsørgere, der ønsker at benytte denne opsparingsordning, skal åbne en særlig konto i et pengeinstitut senest den sidste rettidige indbetalingsdag for første rate af statsindkomsts-katten for det pågældende skatteår. På denne dag skal der være indsat et beløb, der mindst svarer til 10 pct. af indskudsbetøbet for det pågældende skatteår. Desuden skal hele indskudsbetøbet være indbetalt inden den 1. juni i det kalenderår, hvori skatteåret udløber. I øvrigt kan indskyderen selv bestemme, hvornår han vil foretage sine indskud.

De ikke-forsørgere, der benytter sig af den nævnte opsparingsordning, skal alene betale statsindkomsts-kat efter den nye, lempeligere skala. Unge ikke-forsørgere, der ikke ønsker at benytte ordningen, skal derimod ud over den skat, der pålignes efter den ny skala, betale en tillægsskat på 25 pct. af det pålignede beløb. Da indskudsbetøbene for de unge, der vælger at spare, netop er lig med statsindkomsts-katten efter den ny skala, opnår sparere en skattenedsættelse på 25 pct. af de opsparede beløb.

Hvis en skatteyder er begyndt at indbetale på en opsparingskonto, men ikke har indskudt det fulde opsparingsbeløb inden den fastsatte frist, skal han efter forslaget betale tillægsskat, og det beløb, der ved fristens udløb indestår på kontoen, anvendes da forlods til dækning af den pålignede tillægsskat.

Den samlede skattelettelse, som ikke-forsørgere opnår ved den ny, lempeligere skala, kan anslås til ca. 38 mill. kr. for skatteåret 1958-59. Heraf skønnes ca. 15 mill. kr. at falde på ikke-forsørgere under 25 år. Provenuet af den foreslåede tillægsskat vil afhænge af, hvor mange unge ikke-forsørgere der vælger at spare. Tænkte man sig, at de alle betalte tillægsskat, ville denne for et helt skatteår formentlig indbringe omkring 18 mill. kr.

Den nu foreslåede ordning må ses som et led i den række af foranstaltninger til fremme af den private opsparing, som er gennemført, eller som vil blive gennemført i den nærmeste fremtid. Jeg skal derfor benytte denne lejlighed til i korte træk at redegøre for de muligheder, der fremtidig vil være for at opnå skattelettelse for opsparing.

Spørgsmålet om nye former for skattemæssige begunstigelser af opsparing har i den seneste tid været fremme i forbindelse med behandlingen af forslaget om at forlænge præmieopsparingen for endnu et år. Under disse forhandlinger er der opnået enighed om, at præmieopsparingen, når den har løbet videre i et år, skal afløses af en mere varig ordning, der kan indgå i det almindelige skattesystem og er lettere at arbejde med. Den ny ordning skal samtidig afløse det fradrag for mindre renteindtægter, der indførtes på ligningsloven i december måned.

Ved den nye ordning skal der åbnes adgang for samtlige skatteydere til at foretage indskud på særlige kapitalbindingskonti i pengeinstitutter. Disse indskud kan fradragges ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter samme regler som udgifter til kapitalforsikring, sygeforsikring m. m., d. v. s. inden for en samlet beløbsgrænse på 600 kr. årlig. For forsørgeres vedkommende foreslås denne beløbsgrænse dog samtidig forhøjet til 1 000 kr. De indskudte midler kan hæves uden indkomstbeskatning, når der er forløbet 5 år regnet fra indskudsårets udløb. Hæves det indskudte beløb inden for 5 års perioden, skal det udtrukne beløb derimod indkomstsbeskattes.

Reglerne om disse kapitalbindingskonti tænkes indføjet i forslaget til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. Dette forslag står som bekendt umiddelbart foran sin vedtagelse.

Da præmieopsparingen skal løbe videre i endnu et år, og da der for skatteåret 1959-60 skal indrømmes fradrag for mindre renteindtægter, foreslås det, at kapitalbindingskonti først skal kunne oprettes i det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1960-61, og at forhøjelsen af 600 kr.s grænsen for forsørger først skal have virkning for samme skatteår.